

JUSTITS MINISTERIET

Dato: 20. februar 2025
Kontor: Internationalt kontor
Sagsbeh: Abdullahi Hassan Aden
Yarow
Sagsnr.: 2025-00673
Dok.: 3610498

Samlenotat for sager på Justitsministeriets ressortområde, der forventes behandlet på rådsmøde for retlige og indre anliggender (RIA) den 6.-7. marts 2025 i Bruxelles

Side:

3-7	Punkt 1	Implikationerne af den geopolitiske situation for EU's indre sikkerhed: a) Syrien og b) Ukraine <ul style="list-style-type: none">- <i>Meningsudveksling (fsva. Syrien)</i>- <i>Status (fsva. Ukraine)</i>
8-10	Punkt 2	EU og Den Latinamerikanske Komité for Indre Sikkerhed (CLASI) <ul style="list-style-type: none">- <i>Status</i>
11-13	Punkt 3	Kampen mod narkotikahandel og organiseret kriminalitet <ul style="list-style-type: none">- <i>Status</i>
14-39	Punkt 4	Forslag til direktiv om harmonisering af visse aspekter af insolvenslovgivningen <ul style="list-style-type: none">- <i>Politisk drøftelse</i>
40-45	Punkt 5	Ruslands aggression mod Ukraine: Kampen mod straffrihed for krigsforbrydelser

- *Status*

46-49 Punkt 6 Rådskonklusioner om anvendelse af
Chartret: finansiering til fremme,
beskyttelse og håndhævelse af
grundlæggende rettigheder
- *Vedtagelse*

Dagsordenspunkt 1: Implikationerne af den geopolitiske situation for EU's indre sikkerhed: a) Syrien og b) Ukraine

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i marginen.

Sagen er *ikke* omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen på rådsmødet for retlige og indre anliggender (RIA) den 6. og 7. marts 2025 med henblik på en drøftelse af implikationerne af den geopolitiske situation for EU's indre sikkerhed med fokus på Syrien og Ukraine. Der er lagt op til en meningsudveksling om situationen i Syrien og en status for Ukraine. Der er på nuværende tidspunkt ikke kendskab til det nærmere indhold af drøftelserne. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har for nuværende ikke lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side støtter man op om en drøftelse af implikationerne af den geopolitiske situation for EU's indre sikkerhed med fokus på henholdsvis Syrien og Ukraine.

2. Baggrund

2.1 Ad meningsudveksling om situationen i Syrien

Center for Terroranalyse (CTA) vurderer, at den seneste udvikling i Syrien på nuværende tidspunkt ikke har direkte indflydelse på terrortruslen mod Danmark. Imidlertid kan udviklingen få negative konsekvenser for den regionale stabilitet, styrke militant islamistiske grupper i nærområdet og potentielt tiltrække militante islamister fra Vesten. Et styrket Islamisk Stat i Syrien vil kunne medvirke til en øget terrortrussel mod Vesten, herunder Danmark.

Det fremgår desuden af den seneste Vurdering af Terrortruslen mod Danmark (VTD) fra marts 2024, at CTA vurderer, at der siden

sommeren 2012 er udrejst et større antal personer fra Danmark til konfliktområdet i Syrien/Irak. CTA er ikke bekendt med, at der siden 2016 er udrejst personer fra Danmark til konfliktområdet med henblik på at tilslutte sig en militant islamistisk gruppe.

CTA bemærker, at ca. en tredjedel af de udrejste er omkommet i konflikten, og ca. halvdelen på tidspunktet for udgivelse af VTD'en, var vendt tilbage til Danmark eller andre lande uden for konfliktzonen. Alle voksne, der er returneret til Danmark siden 2016, er dømt eller under retsforfølgelse for forbrydelser begået i forbindelse med deres ophold i konfliktzonen.

Endelig fremgår det af VTD'en, at CTA vurderer, at radikaliserede personer, der har gennemgået våbentræning i en konfliktzone såsom Syrien, eller som har våbenkendskab fra f.eks. militærtjeneste, skytteforeninger, kriminelle netværk eller lignende, vil være i stand til at gennemføre angreb, der kan forvolde stor skade.

PET's generelle håndtering af sikkerhedstrusler, herunder mulige trusler fra indrejste personer, sker på grundlag af en række redskaber og tiltag. I den forbindelse har PET et tæt samarbejde med bl.a. Forsvarets Efterretningstjeneste, de danske udlændingemyndigheder og udenlandske samarbejdspartnere.

Det fremgår af EU's seneste trusselsvurdering på terrorbekæmpelsesområdet for 1. halvår af 2024 på terrorbekæmpelsesområdet, at trusselsniveauet i EU fortsat er højt. Militant islamistisk terrorisme udgør fortsat den mest fremtrædende trussel mod EU. Det fremgår også, at konflikten i Mellemøsten har skærpet truslen mod EU's interne sikkerhed, og rummer betydeligt mulighed for mobilisering og radikalisering.

2.2. Ad status vedrørende Ukraine

Som følge af Ruslands invasion af Ukraine i 2022 besluttede EU's justits- og indenrigsministre den 14. oktober 2022 at iværksætte en kontinuerlig og struktureret dialog om den indre sikkerhed med de ukrainske myndigheder. Dialogen er baseret på de relevante ukrainske

myndigheders konkrete operationelle behov for at tackle centrale udfordringer for den indre sikkerhed i både EU og Ukraine. Dialogen er baseret på følgende fire områder: 1) grænsesikkerhed, 2) ulovlig handel med skydevåben, 3) voldelige ekstremistiske udenlandske frivillige og 4) andre sikkerhedsrisici.

EU lancerede i december 2014 EU's Rådgivende Mission til Ukraine (EUAM Ukraine), der er en civil mission i regi af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). EU's civile missioner har bl.a. til formål at fremme stabilitet og sikkerhed samt opbygge robusthed i skrøbelige miljøer i tredjelande.

EUAM Ukraine har til formål at bidrage til bæredygtige reformer af Ukraines civile sikkerhedssektor. Siden Ruslands invasion af Ukraine er EUAM Ukraines mandat blevet udvidet to gange, og missionen har bl.a. fået tillagt nye ansvarsområder, herunder understøtte kapacitetsopbygning indenfor efterforskning og retsforfølgning af internationale forbrydelser samt forvaltning af grænseovergange mellem Ukraine og EU. EUAM Ukraine deltager i den strukturerede dialog om indre sikkerhed mellem EU og Ukraine samt yder strategisk rådgivning suppleret med forskellige træningsaktiviteter.

Det er Politiets Efterretningstjenestes (PET) vurdering, at der er en markant, bredspektret og vedvarende trussel fra fremmede staters efterretningsvirksomhed mod Danmark. PET har i de seneste år afdækket flere sager, der vidner om, at en række fremmede stater aktivt udfører efterretningsvirksomhed mod Danmark, ligesom PET har kendskab til en række sager i udlandet.

PET kan konstatere, at de russiske efterretningstjenester i mange år har udgjort den største spionagetrussel mod Danmark. Den trussel er blevet skærpet med krigen i Ukraine. De russiske efterretningstjenester har en vedvarende interesse for især danske udenrigs- og sikkerhedspolitiske positioner, dansk forsvarspolitik, politik om Arktis, kritisk infrastruktur, Forsvarets kapaciteter og konkrete sager med stor betydning for Rusland.

Der har i 2024 været en række eksempler på, at personer med mulig forbindelse til de russiske efterretningstjenester har stået bag forskellige former for fysisk sabotage – eksempelvis ildspåsættelse og groft hærværk – i en række europæiske lande.

Sagerne viser efter PET's vurdering, at Rusland udviser en højere risikovillighed i forhold til at gøre brug af såkaldte hybride virkemidler mod og i Europa. Formålet med de russiske aktiviteter er bl.a. at skabe frygt og usikkerhed, og at svække den folkelige opbakning i Europa til den fortsatte støtte til Ukraine.

Danmark er en aktiv bidragsyder til Ukraine. Det er på den baggrund PET's vurdering, at der er en skærpet trussel fra fysisk sabotage fra Rusland mod både militære og civile mål i Danmark, der har tilknytning til støtten til Ukraine.

PET tager situationen meget alvorligt og har som følge af den aktuelle situation en væsentlig skærpet opmærksomhed på truslen.

Center for Terroranalyse (CTA) vurderer fortsat, at krigen i Ukraine ikke i sig selv på nuværende tidspunkt har direkte indflydelse på terrortruslen mod Danmark. Krigen kan dog stadig have afledte effekter, som på sigt kan påvirke terrortruslen, herunder via spredning af visse af de våben, som i dag finder anvendelse i krigen.

3. Formål og indhold

Sagen er på dagsordenen for RIA-rådsmødet den 6. og 7. marts 2025 med henblik på en drøftelse af implikationer af den geopolitiske situation for EU's indre sikkerhed med fokus på henholdsvis Syrien og Ukraine. Der er lagt op til en meningsudveksling om situationen i Syrien og en status for Ukraine. Der er på nuværende tidspunkt ikke kendskab til det nærmere indhold af drøftelsen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der er ikke været foretaget en høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser af de øvrige EU-medlemsstaters holdninger til dagsordenspunktet.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side støtter man op om en drøftelse af implikationerne af den geopolitiske situation for EU's indre sikkerhed med fokus på henholdsvis Syrien og Ukraine.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er løbende blevet orienteret om henholdsvis konsekvenserne for EU's sikkerhed af Ruslands aggression mod Ukraine og konflikten i Mellemøsten. Folketingets Europaudvalg er senest orienteret herom bl.a. i forbindelse med forelæggelse af dagsordenen for RIA-rådsmødet henholdsvis den 4.-5. marts 2024, 13.-14. juni 2024 samt den 10.-11. oktober 2024.

Dagsordenspunkt 2: EU og Den Latinamerikanske Komité for Indre Sikkerhed (CLASI)

Nyt notat.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen på rådsmødet for retlige og indre anliggender (RIA) den 6.-7. marts 2025 med henblik på en statusdrøftelse. Det forventes, at drøftelsen vil omhandle nylige og kommende aktiviteter i regi af samarbejdet mellem EU og Den Latinamerikanske Komité for Indre Sikkerhed (CLASI) såvel som mulighederne for at styrke samarbejdet mellem EU og de latinamerikanske lande på området for indre sikkerhed yderligere. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side er man positiv i forhold til EU-CLASI-samarbejdet.

2. Baggrund

Dagsordenspunktet indeholder en statusdrøftelse af samarbejdet mellem EU og Den Latinamerikanske Komité for Indre Sikkerhed (CLASI), som er et uformelt samarbejdsforum bestående af 16 latinamerikanske stater.

Siden etableringen af CLASI i 2022 har der været et tæt og løbende samarbejde mellem CLASI og EU med forankring i Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI). Samarbejdet omfatter bl.a. udveksling af viden og erfaring, operationelt samarbejde med afsæt i EU's EMPACT-cyklus (European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats) samt fælles prioriteter for samarbejdet om indre sikkerhed og bekæmpelse af organiseret og grænseoverskridende kriminalitet såsom bl.a. narkotikasmugling, menneskehandel og handel med ulovlige skydevåben.

EU's samarbejde med Latinamerika om bekæmpelse af grænseoverskridende og organiseret kriminalitet har senest været på dagsordenen ved RIA-rådsmødet den 28. september 2023, hvor flere

medlemsstater udtrykte sig positivt i forhold til et øget samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder i EU og Latinamerika med henblik på bekæmpelse af organiseret kriminalitet, herunder i særdeleshed narkotikahandel.

Samarbejdet mellem EU og CLASI gennemføres i cyklusser af 18 måneders varighed og omfatter møder på både minister- og embedsmandsniveau. Der skal i forbindelse med RIA-rådsmødet den 6.-7. marts 2025 afholdes et ministermøde mellem EU og CLASI, hvor der forventes at skulle vedtages en fælles EU-CLASI-erklæring, der bygger videre på de eksisterende erklæringer, og introducerer en køreplan med prioriteter for det videre operationelle samarbejde.

3. Formål og indhold

Sagen er på dagsordenen for RIA-rådsmødet den 6.-7. marts 2025 med henblik på en statusdrøftelse. Det forventes, at formandskabet vil orientere om status for samarbejdet, herunder om EU-CLASI-ministermødet i forbindelse med rådsmødet, og at der vil være en drøftelse om nylige og kommende aktiviteter i regi af EU-CLASI-samarbejdet samt mulighederne for at styrke samarbejdet mellem EU og de latinamerikanske lande vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen medfører ikke i sig selv andre konsekvenser.

8. Høring

Der er ikke foretaget høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne forventes at være generelt positivt indstillede i forhold til EU-CLASI-samarbejdet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for EU-CLASI-samarbejdet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Et dagsordenspunkt om retligt samarbejde med Latinamerika i kampen mod organiseret kriminalitet, herunder CLASI, har været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 5. oktober 2023.

Dagsordenspunkt 3: Kampen mod narkotikahandel og organiseret kriminalitet

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i marginen

Sagen er *ikke* omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen på rådsmødet for retlige og indre anliggender (RIA) den 6.-7. marts 2025 med henblik på en status. Det forventes, at det polske formandskab vil orientere om implementeringen af de foranstaltninger i EU's køreplan for bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet, som er prioriteret af formandskabet, herunder bl.a. bekæmpelse af narkotikasmugling og kriminel infiltration i havne, kortlægning af kriminelle netværk, EU's samarbejde med tredjelande samt syntetisk narkotika. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side deler man formandskabets ønske om en styrket indsats på området.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde den 18. oktober 2023 en EU-køreplan for bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet. Køreplanen indeholder 17 tiltag fordelt på følgende fire prioriterede områder: 1) Den Europæiske Havnealliance, herunder styrkelse af logistiske knudepunkters modstandsdygtighed, 2) optrevling af kriminelle højrisikonetværk, 3) forebyggelse og 4) internationalt samarbejde.

De tidligere belgiske og ungarske formandskaber udvalgte en række prioriterede foranstaltninger i EU's køreplan for bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet, hvor formandskaberne fulgte tæt op på implementeringen af foranstaltningerne og fremlagde fremskridtsrapporter i Rådet i løbet af 2024. Senest fremlagde det ungarske formandskab på RIA-rådsmødet den 12.-13. december 2024 en fremskridtsrapport med beskrivelse af de vigtigste resultater, der var opnået i forbindelse med de af formandskabet prioriterede foranstaltninger, samt den påtænkte opfølgning.

Det polske formandskab har tilkendegivet, at formandskabet vil prioritere implementeringen af foranstaltningerne i køreplanen vedrørende styrkelse af retshåndhævelsesoperationer i havne, et offentlig-privat partnerskab til bekæmpelse af narkotikasmugling og kriminel infiltration, kortlægning af de kriminelle netværk, der udgør de største trusler mod samfundet, bekæmpelse af udbredelsen af designerprækursorer, forbedring af den offentlige sikkerhed og folkesundheden i områder, der er berørt af brug og salg af narkotika og narkotikarelateret kriminalitet, styrkelse af EU's samarbejde med landene i Latinamerika og Caribien om bekæmpelse af organiseret kriminalitet samt indgåelse af alliancer til håndtering af trusler i form af syntetisk narkotika.

3. Formål og indhold

Sagen er på dagsordenen på indenrigsdagen på RIA-rådsmødet den 6. marts 2025 med henblik på en orientering og eventuel drøftelse vedrørende status på implementeringen af de foranstaltninger i EU's køreplan for bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet, som er prioriteret af det polske formandskab.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen har ingen andre konsekvenser.

8. Høring

Der har ikke været foretaget en høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til sagen.

Bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet har været et højt prioriteret område under de seneste formandskaber for Rådet, og fra medlemsstaternes side støttes der generelt op om yderligere tiltag på dette område.

10. Regeringens generelle holdning

For regeringen er bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet højt prioriteret.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Tiltag vedrørende bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet er et tilbagevendende emne, som senest har været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering i forbindelse med RIA-rådsmødet den 12.-13. december 2024.

Dagsordenspunkt 4: Direktiv om harmonisering af visse aspekter af insolvenslovgivningen

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i marginen.

Sagen er *ikke* omfattet af retsforbeholdet.

KOM (2022) 702

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen på rådsmødet for retlige og indre anliggender (RIA) den 6.-7. marts 2025 med henblik en politisk drøftelse. Det nærmere indhold af den politiske drøftelse kendes ikke på nuværende tidspunkt. Kommissionen har den 7. december 2022 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af visse aspekter af insolvenslovgivningen. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion i Rådet den 20. januar 2023. Forslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Forslaget har til formål at maksimere inddrivelsen af aktiver fra en insolvent virksomhed til dækning af krav fra virksomhedens kreditorer. Forslaget lægger op til at forfølge dette formål ved at sætte fokus på inddrivelse af aktiver, effektive insolvensprocedurer, en højere grad af forudsigelighed og en rimelig fordeling af aktivmassen mellem kreditorerne. Forslaget er endvidere et skridt i retning mod at fjerne hindringer for opnåelse af en fælles kapitalmarkedsunion og sikre bedre finansieringsmuligheder på tværs af medlemsstater.

Der blev på rådsmødet (retlige og indre anliggende) i december 2024 opnået en delvis generel indstilling omfattende afsnit II (omstødelse), III (sporing af aktiver), V (ledelsens forpligtelser) og VIII (gennemsigtighed vedrørende landenes insolvensordninger) samt afsnit I for så vidt angår de bestemmelser, der har betydning for de førnævnte afsnit.

Fra dansk side støtter man det overordnede formål med direktivforslaget og finder det i den forbindelse vigtigt, at EU-retlig regulering på insolvensområdet sikrer en rimelig balance mellem på den ene side beskyttelse af skyldneren og på den anden side beskyttelse af kreditorerne.

Regeringen finder det også generelt vigtigt, at de foreslåede regler efterlader Danmark en rimelig fleksibilitet i implementeringen.

Regeringen er kritisk over for de foreslåede regler om en forenklet procedure for likvidation af mikrovirksomheder, idet de foreslåede regler bl.a. vil medføre væsentlige omkostninger for domstolene. Derudover peges der på, at langt størstedelen af alle insolvenssager i Danmark vedrører mikrovirksomheder, og at de foreslåede regler ikke nødvendigvis vil medføre en forenkling af de danske procedurer og kan vanskeliggøre statens mulighed for at sikre, at der tages tilstrækkelig højde for offentligretlige hensyn.

Det er væsentligt for regeringen, at samspillet mellem det foreliggende direktivforslag og insolvensforordningen afklares, herunder indvirkningen på dansk ret henset til, at insolvensforordningen er omfattet af retsforbeholdet, mens direktivforslaget ikke er, samt at sikre en så meningsfuld implementering af direktivet som muligt.

Forslaget vurderes umiddelbart at kræve visse tilpasninger af dansk lovgivning. Forslaget må endvidere forventes at medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Derudover kan sagen have både erhvervs- og samfundsøkonomiske konsekvenser, men det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at foretage en præcis opgørelse af sådanne omkostninger. Det er på denne baggrund væsentlig for regeringen, at forslaget medfører færrest mulige statsfinansielle konsekvenser og byrder for erhvervslivet.

2. Baggrund

Siden 2015 har Kommissionen arbejdet på at skabe en fælles kapitalmarkedsunion (Capital Markets Union, CMU), der skal sikre finansiell og økonomisk integration i EU og dermed vækst, arbejdspladser og investeringer. Kommissionen har i den forbindelse peget på, at fraværet af harmoniserede insolvensordninger i medlemslandene er en af de største hindringer for den frie bevægelighed for kapital i EU og hæmmer udviklingen af CMU generelt.

De eksisterende insolvensordninger i medlemslandene har således ifølge Kommissionen forskellige virkninger på tværs af landegrænserne og har forskellig grad af effektivitet, herunder særligt i forbindelse med sagsbehandlingstid og inddrivelsessatser. Dette medfører, at kreditorer og investorer er mindre villige til at investere på tværs af landegrænser, hvilket svækker virksomheders tilgængelige finansieringsmuligheder.

Kommissionen har fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af visse aspekter af insolvenslovgivningen den 7. december 2022.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 om harmonisering i det indre marked og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

3. Formål og indhold

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet for retlige og indre anliggender den 6.-7. marts 2025 med henblik på en politisk drøftelse. Det nærmere indhold af den politiske drøftelse kendes ikke på nuværende tidspunkt.

Der blev på rådsmødet (retlige og indre anliggende) i december 2024 opnået en delvis generel indstilling omfattende afsnit II (omstødelse), III (sporing af aktiver), V (ledelsens forpligtelser) og VIII (gennemsigtighed vedrørende landenes insolvensordninger) samt afsnit I for så vidt angår de bestemmelser, der har betydning for de førnævnte afsnit.

3.1. Formål

Direktivforslaget har til formål at maksimere inddrivelsen af værdier fra en insolvent virksomhed til dækning af krav fra virksomhedens kreditorer. Forslaget vil forfølge dette formål ved at fokusere på:

1. Inddrivelse af aktiver fra likviderede insolvensboer.
2. Effektive insolvensprocedurer.
3. Forudsigelig og rimelig fordeling af inddrevne beløb mellem boets kreditorer.

3.2. Indhold

Direktivforslagets afsnit I indeholder almindelige bestemmelser og definitioner. Det følger heraf, at direktivet fastsætter regler for anfægtelsessøgsmål, sporing af aktiver, en såkaldt pre-pack-procedure, virksomhedsledelsens pligter, forenkede likvidationsprocedurer for mikrovirksomheder, kreditorudvalg og endelig medlemsstaternes udarbejdelse af et faktablad med centrale oplysninger om national insolvenslovgivning. Nedenfor gennemgås udelukkende de afsnit, som *ikke* indgik i den delvise generelle indstilling på rådsmødet (retlige og indre anliggender) i december 2024. Idet afsnittene fortsat er genstand for drøftelser, er der ikke foretaget ændringer i beskrivelsen af reglerne i forhold til samlenotatet af 26. september 2024.

For så vidt angår direktivforslagets anvendelsesområde undtages bl.a. nærmere definerede finansielle virksomheder i form af forsikringselskaber, finansieringsinstitutter, kreditinstitutter og værdipapircentraler mv.

3.2.1. Relation til national ret og mulighed for suspension

Artikel 1a giver i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, der kan forstyrre landenes økonomier i alvorlig grad, og hvor anvendelse af reglerne vil lede til masseinsolvenser, medlemsstaterne mulighed for at afvige fra direktivets regler. Det blev ved den delvise generelle indstilling på rådsmødet (retlige og indre anliggender) i december 2024 besluttet, at direktivforslaget skal indeholde en bestemmelse herom, men det nærmere indhold af bestemmelsen er fortsat genstand for drøftelser.

Artikel 3a angår direktivforslagets forhold til national ret og fastsætter, at retsakten er et minimumsharmoniseringsdirektiv.

3.2.2. Pre-pack-procedure (artikel 19-35)

Afsnit IV omhandler en såkaldt pre-pack-procedure, der har til formål at sikre effektiv inddrivelse af værdier til kreditorer, og at denne inddrivelse er tilgængelig på en struktureret måde. Dette skal ske ved, at der under pre-pack-proceduren skal forberedes og forhandles et salg af (en del af) skyldnerens virksomhed, inden den formelle insolvensbehandling indledes.

Efter artikel 19 skal medlemsstaterne sikre, at pre-pack-proceduren består af to på hinanden følgende faser – ”forberedelsesfasen” og ”likvidationsfasen”. Artikel 20- 21 omhandler bl.a. sammenhængen mellem direktivforslaget og andre EU-instrumenter.

Artikel 22-24 omhandler forberedelsesfasen og fastsætter regler om bl.a. udpegelse af en tilsynsførende og dennes forpligtelser, suspension af kreditorforfølgning og principper for salgsprocessen.

Artikel 25-29 omhandler likvidationsfasen og fastsætter regler om bl.a., at den tilsynsførende også udpeges som insolvensbehandler, godkendelse af virksomhedssalg og overdragelse eller ophævelse af gensidigt bebyrdende aftaler. Det foreslås således, at gensidigt bebyrdende aftaler, som er nødvendige for opretholdelsen af skyldnerens virksomhed, kan videreføres uden samtykke fra modparten, og at erhververen af en virksomhed gennem

pre-pack-proceduren kan overtage virksomheden uden gæld og forpligtelser, medmindre der indvilges heri. Endelig foreslås der regler for opsættende virkning af klager over retsafgørelser vedrørende godkendelse eller gennemførelse af salget af virksomheden.

Artikel 30-35 fastsætter regler om, at kriterierne for udvælgelsen af det bedste tilbud stemmer overens med de kriterier, der anvendes til at vælge mellem konkurrerende tilbud i likvidationsprocedurer. Endvidere fastsættes regler om den tilsynsførende og insolvensbehandlerens civile ansvar for skader, som de påfører kreditorer eller tredjeparter. Det foreslås, at parter med nær tilknytning til skyldneren skal have mulighed for at erhverve skyldnerens virksomhed efter nærmere angivne betingelser, eksempelvis at de underretter den tilsynsførende om deres forhold til skyldneren.

Det foreslås, at der fastsættes regler om midlertidig finansiering, herunder bl.a. at den tilsynsførende skal tage de nødvendige skridt til at sikre, at den midlertidige finansiering opnås med lavest mulige omkostninger, og at midlertidig finansiering kan modregnes som led i et afgivet tilbud.

Kreditorernes interesser søges beskyttet ved at sikre, at kreditor har ret til at blive hørt, inden salget af skyldnerens virksomhed godkendes eller gennemføres. Endvidere foreslås det, at medlemsstaterne sikrer, at frigivelse af sikkerhed i forbindelse med pre-pack-procedurer er omfattet af de samme krav som ved likvidation.

Endelig foreslås regler om indvirkningen af konkurrenceretlige procedurer i forbindelse med et bud. Medlemsstaterne skal således sikre bl.a., at det, hvis der er risiko for forsinkelse som følge af en konkurrenceretlig procedure, gøres lettere at afgive et alternativt bud, eller at bud, der indebærer en betydelig risiko for forsinkelse, kan lades ude af betragtning i visse tilfælde.

3.2.3. Likvidation af insolvente mikrovirksomheder (artikel 38-57)

Afsnit VI omhandler likvidation af insolvente mikrovirksomheder og fastsætter regler for en forenklet likvidationsproces.

Det foreslås med artikel 38-40, at medlemsstaterne skal sikre, at mikrovirksomheder har adgang til en forenklet likvidationsproces, herunder betingelserne for, hvornår en virksomhed kan anses for insolvent, og hvornår der kan udpeges en insolvensbehandler. Endvidere foreslås det, at

medlemsstaterne sikrer, at al kommunikation mellem retten, insolvensbehandleren og de berørte parter kan foregå elektronisk.

I artikel 41 foreslås det at opstille regler for, hvordan der kan indgives en begæring om forenklet likvidation. Efter artikel 42 skal den kompetente myndighed træffe afgørelse om indledning af behandlingen senest to uger efter modtagelsen af begæringen. Endvidere opstilles betingelser for, hvornår en begæring om forenklet likvidation kan afslås.

Det foreslås med artikel 43, at skyldneren som udgangspunkt bevarer kontrollen over virksomheden under forenklet likvidation, men at der skal angives nærmere betingelser for at ophæve skyldnerens ret til selv at forvalte og afhænde sine aktiver. Med artikel 44 foreslås det, at skyldneren bør have adgang til suspension af individuel kreditorforfølgning. Artikel 45 sikrer offentliggørelse af indledningen af forenklede insolvensprocedurer i det register, der er omhandlet i artikel 24 i insolvensforordningen.

Med artikel 46-48 opstilles regler om anmeldelse og anerkendelse af fordringer, anfægtelsessøgsmål i forbindelse med forenklet likvidation og oprettelse af insolvensboet. Derved foreslås det, at fordringer på skyldneren anses for at være anmeldt, hvis skyldneren har angivet dem, f.eks. i sin begæring om indledning af forenklet likvidation. Endvidere skal de foreslåede regler om anfægtelsessøgsmål kunne finde anvendelse i visse tilfælde. Sluttelig skal retten eller insolvensbehandleren udarbejde en endelig liste over de aktiver, der udgør insolvensboet, på baggrund af den liste, som skyldneren selv har forelagt i medfør af den foreslåede artikel 41.

I artikel 49 foreslås det, at retten, efter insolvensboet er oprettet, træffer afgørelse om at realisere aktiverne og udlodde provenuet eller at slutte boet uden realisering af aktiverne efter nærmere angivne betingelser.

Artikel 50-55 omhandler oprettelsen, driften og anvendelsen af et elektronisk auktionssystem, der skal anvendes til salg af skyldnerens aktiver.

Artikel 56-57 omhandler iværksætteres mulighed for gældssanering i forenklede likvidationsprocedurer. Det følger således heraf, at iværksættere samt stiftere, ejere eller medlemmer af en gældsramt mikrovirksomhed med ubegrænset ansvar, som hæfter personligt for virksomhedens gæld, i

overensstemmelse med rekonstruktions- og insolvensdirektivets afsnit III, frigøres fuldstændig for gæld ved forenklet likvidation.

3.2.4. Kreditorudvalg (artikel 58-67)

Afsnit VII omhandler muligheden for at nedsætte et kreditorudvalg.

Artikel 58-62 fastsætter regler om nedsættelse af kreditorudvalget, udvælgelse af medlemmerne til udvalget, medlemmernes pligter, antal medlemmer og afsættelse af et medlem og udskiftning. Det foreslås, at der kan nedsættes et kreditorudvalg, bl.a. hvis der træffes afgørelse herom på kreditormødet. Medlemmerne af kreditorudvalget skal repræsentere alle kreditorernes interesser og skal endvidere handle uafhængigt af insolvensbehandleren.

Artikel 63-67 omhandler kreditorudvalgets arbejdsmetoder og funktion. Det foreslås, at medlemsstaterne sikrer, at kreditorudvalget fastlægger en protokol om arbejdsmetoder, der skal omhandle bl.a. retten til at overvære og deltage i kreditorudvalgets møder, valgbarhed, beslutningsdygtighed og interessekonflikter. Det foreslås, at kreditorudvalget bl.a. som minimum skal have ret til at høre insolvensbehandleren på et hvilket som helst tidspunkt, ret til at give møde og blive hørt under insolvensbehandlingen, ret til at blive underrettet og hørt om spørgsmål, som kreditorerne i udvalget har en interesse i, mv.

Det foreslås endvidere, at der nationalt fastsættes regler om udgifter og vederlag til kreditorudvalget, herunder om det skal være insolvensboet, der afholder udgifterne til kreditorudvalget.

Forslaget lægger endvidere op til, at medlemmerne af kreditorudvalget er fritaget for individuelt ansvar for deres handlinger i egenskab af medlem af udvalget, medmindre der er tale om f.eks. groft uagtsomme eller forsætlige handlinger, samt at der nationalt fastsættes en klageadgang, såfremt kreditorudvalget får beføjelse til at godkende visse afgørelse eller dispositioner.

3.2.4. afsluttende bestemmelser (artikel 69-72)

Afsnit IX omfatter artikel 69-72 og vedrører regler om revision af direktivet efter fem år, gennemførelsesfrister for medlemsstaterne samt regler for ikrafttrædelse.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver. Det ansvarlige udvalg for forslaget er Europa-Parlamentets Retsudvalg (JURI), og udtalelse fra Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg (ECON) afventer. I samlenotat af 28. november 2024 er det angivet, at Europa-Parlamentets udvalg for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har besluttet ikke at afgive udtalelse om forslaget. IMCO er dog ikke længere udpeget til at afgive en udtalelse om forslaget.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget overholder nærhedsprincippet, da medlemsstaternes forskellige insolvensregimer er en hindring for gennemførelsen af det indre marked generelt og oprettelsen af CMU i særdeleshed. Afhjælpningen af denne hindring begrundes en mere ensartet EU-insolvenslovgivning. Fordi medlemsstaternes udgangspunkter er så forskellige, vurderes det ikke, at reformer på nationalt plan kan føre til fuldstændig konvergens og dermed forbedre den overordnede effektivitet af insolvensregimer.

Kommissionen vurderer, at en harmonisering af nationale regler på insolvensområdet kan føre til et indre marked, der fungerer homogent, og en reduktion i markedsfragmentering, som derved vil medføre lettere adgang til finansiering og grænseoverskridende investering.

Det er – af de af Kommissionen anførte grunde – regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

6.1. Omstødelsesregler

Konkurslovens kapitel 8 indeholder regler om omstødelse af dispositioner, som på den ene eller anden måde har været til skade for konkursboets kreditorer.

Omstødelse efter kapitel 8 er betinget af, at skyldneren er kommet under konkurs, forebyggende rekonstruktion i form af tvangsakkord, rekonstruktion, eller at der afsiges kendelse om gældssanering, og kan alene rejses af boet. Almindeligvis skal dispositionen, der ønskes omstødt, have formindsket eller forrykket den aktivmasse, der ellers kunne have været

anvendt til at dække kreditorernes krav. Der kan ikke ske omstødelse, hvis beløbet ikke kunne have tilgodeset de øvrige kreditorer.

De fleste regler i konkurslovens kapitel 8 er objektive omstødelsesregler, og omstødelsen kan derfor ikke undgås ved at føre bevis for, at skyldneren ikke var eller blev insolvent som følge af dispositionen (solvensbevis). Endvidere er det uden betydning, om den begunstigede var i god tro om insolvensen.

Der kan ske omstødelse af gaver, jf. konkurslovens § 64, arveafkald, jf. § 65, urimelig løn til nærtstående, jf. § 66, betaling af gæld med usædvanlige betalingsmidler, jf. § 67, visse tilfælde af modregning, jf. § 69, pantsætning for ældre gæld, jf. §§ 70 og 70 a, og udlæg, jf. § 71. Disse dispositioner skal være foretaget inden fristdagen (typisk det tidspunkt skifteretten modtog begæring om konkurs). Derudover kan der kræves omstødelse af dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, jf. § 72, og endelig af utilbørlige dispositioner, jf. § 74.

Den almindelige omstødelsesfrist er tre måneder, dvs. at dispositionen skal være foretaget senere end tre måneder inden fristdagen. Fristen er længere, hvis den begunstigede er nærtstående til skyldneren, men i disse tilfælde er der mulighed for at føre solvensbevis. Omstødelse af utilbørlige dispositioner kan ske uden tidmæssige begrænsninger.

Efter konkurslovens § 74 kan der ske omstødelse af utilbørlige dispositioner, hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, såfremt skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent, og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.

Kapitel 36 i lov om kapitalmarkeder indeholder særregler om anerkendelse af aftaler om close-out netting eller slutfregning på de finansielle markeder og energimarkeder. Sådanne aftaler opretholdes som udgangspunkt, selv om en part i aftalen tages under insolvensbehandling, og kan således også undtages fra omstødelse.

6.2. Sporing af aktiver

I dansk ret findes der ikke regler, der er specifikt rettet mod sporing af aktiver i forbindelse med insolvens.

Konkurslovens kapitel 11 indeholder dog en række tvangsmidler, der bl.a. omhandler skyldnerens forpligtelser over for konkursboet, herunder regler, der kan anvendes til sporing af aktiver. Det drejer sig f.eks. om skyldners oplysningspligt (konkurslovens § 100), vidnepligt (konkurslovens § 240), postspærring (konkurslovens § 104 a) og besiddelseskrav (konkurslovens § 112).

6.3. Procedurer i forbindelse med insolvensbehandlinger

I dansk ret findes der forskellige procedurer, som kan anvendes i forbindelse med, at en virksomhed bliver insolvent. I konkursloven findes der således regler om forebyggende rekonstruktion, rekonstruktion og konkurs, ligesom der i selskabsloven findes regler om tvangsopløsning, som dog ikke er udtryk for insolvens, jf. mere herom nedenfor.

Konkursloven

Forebyggende rekonstruktion kan indledes, når en virksomhed som følge af økonomiske vanskeligheder har sandsynlighed for at *blive* insolvent, og når det begæres af skyldneren. Rekonstruktion kan indledes, når skyldneren *er* insolvent, og når det begæres af enten skyldneren eller en fordringshaver.

Under forebyggende rekonstruktion er der mulighed for at anmode om fyldestgørelsesforbud i en periode på op til ét år, således at kreditorerne ikke kan kræve, at skyldneren opfylder sine forpligtelser over for kreditorerne. Under rekonstruktion træder et fyldestgørelsesforbud automatisk i kraft. Ligeledes kan skyldneren under forebyggende rekonstruktion anmode om en rekonstruktør, hvor der ved rekonstruktion automatisk beskikkes en rekonstruktør.

En skyldner under forebyggende rekonstruktion kan fremsætte forslag om en rekonstruktionsplan, som f.eks. kan omfatte en tvangsakkord eller en virksomhedsoverdragelse, som skal hjælpe med at få virksomhedens økonomi på rette fod igen. Under rekonstruktion skal rekonstruktionsplanen som minimum indeholde en virksomhedsoverdragelse, en tvangsakkord eller et andet tiltag, der alene eller sammen med de øvrige dele af rekonstruktionen medfører, at skyldneren ophører med at være insolvent.

Under forebyggende rekonstruktion bevarer skyldneren som udgangspunkt retten til at foretage dispositioner over sine aktiver, medmindre der er beskikket en rekonstruktør. Under rekonstruktionsbehandling gælder

omvendt, at skyldneren som udgangspunkt ikke må foretage væsentlige dispositioner uden rekonstruktørens samtykke.

Konkursloven indeholder regler om vedtagelse af rekonstruktionsforslaget og om, hvordan kreditorerne skal stemme om forslaget.

Endelig kan en insolvent skyldner tages under konkursbehandling. Under konkurs mister skyldneren retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet, jf. konkurslovens § 29. Under konkurs opgøres konkursmassen, som omfatter skyldnerens formue ved afsigelsen af konkursdekretet, og hvad der efter konkursen tilfalder ham, f.eks. som arv. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren. Alle krav mod skyldneren, som skal fyldestgøres af konkursmassen, kan af boet fordres omsat til penge. Konkursboet kan endvidere indtræde i gensidigt bebyrdende aftaler, som er indgået af skyldneren og kan endvidere begære eller samtykke til tvangsauktion over skyldnerens aktiver.

Kurator skal ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser, herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne.

Konkursloven indeholder også regler om gældssanering for fysiske personer. Skifteretten kan under nærmere angivne betingelser afsige kendelse om gældssanering efter skyldners begæring, hvis skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til – og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til – at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Der er i konkursloven fastsat regler, der skal sikre hurtig og effektiv behandling af forebyggende rekonstruktion, rekonstruktion og konkurs. F.eks. skal kurator fremme et konkursbos behandling mest muligt, og skifteretten kan endvidere pålægge kurator at foretage det fornødne til at fremme boets behandling og slutning inden for en nærmere angivet frist. På samme måde er der for forebyggende rekonstruktion og rekonstruktion fastsat en række tidsfrister, der skal sikre sagens fremme.

I konkursloven er der endvidere fastsat regler for skifterettens beskikkelse og afsættelse af kuratorer og rekonstruktører.

Selskabsloven

Selskabsloven finder anvendelse på alle aktie- og anpartsselskaber (kapitalselskaber), dvs. selskaber, hvor kapitalejerne ikke hæfter personligt for kapitalelskabets forpligtelser, men alene med deres indskud.

Selskabslovens kapitel 14 indeholder regler om kapitalelskabers opløsning, herunder opløsning ved erklæring, frivillig likvidation og tvangsopløsning. Opløsning ved erklæring kan ske, hvis alle kreditorer er betalt, og kapitalejerne over for Erhvervsstyrelsen afgiver erklæring om, at al gæld er betalt, og at det er besluttet at opløse kapitalelskabet. Endvidere kan generalforsamlingen træffe beslutning om frivillig opløsning ved likvidation.

Selskabslovens § 225 fastlægger, at Erhvervsstyrelsen i en række forskellige tilfælde kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalelskab, herunder f.eks. hvis Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget en godkendt årsrapport eller selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere.

Tvangsopløsning efter selskabsloven er således ikke afhængig af, at selskabet er insolvent.

6.4. Ledelsens ansvar for at indgive begæring om insolvensbehandling

Selskabsloven indeholder regler om de pligter, der påhviler et selskabs ledelse, herunder bl.a. i forhold til at sikre et forsvarligt kapitalberedskab. Ledelsen skal således påse, at selskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalelskabets forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt. Ledelsen skal endvidere sikre, at der afholdes generalforsamling senest 6 måneder efter, at det konstateres, at selskabets egenkapital udgør mindre end halvdelen af den tegnede kapital. På generalforsamlingen skal det centrale ledelsesorgan redegøre for selskabets økonomiske stilling og om fornødent stille forslag om foranstaltninger, der bør træffes, herunder om kapitalelskabets opløsning.

Ledelsesmedlemmer kan blive erstatningsansvarlige, hvis de under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet skade. Det samme gælder, hvis skaden er tilføjet kapitalejere eller tredjemand. Der er tale om dansk rets almindelige erstatningsregler (culpanorm), hvorefter der kan pålægges erstatningspligt for adækvate (påregnelige) skader, som er forvoldt ved en retsstridig handling eller undladelse, der kan tilregnes skadevolderen som forsætlig eller uagtsom. Det er således et krav, at der er årsagssammenhæng (kausalitet) mellem den skadegørende adfærd og skaden. Hvis driften af et selskab fortsættes efter det tidspunkt, hvor ledelsen vidste eller burde vide, at fortsat drift ikke kunne ske uden yderligere tab for kreditorerne (håbløshedstidspunktet), kan ledelsen blive erstatningsansvarlige.

Selskabsloven indeholder endvidere en bestemmelse om, at begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs kun kan indgives på selskabets vegne af det centrale ledelsesorgan eller af likvidator, hvis selskabet er under likvidation.

Erhvervsvirksomhedsloven indeholder for så vidt angår virksomheder med begrænset ansvar og visse interessentskaber og kommanditselskaber en henvisning til selskabslovens bestemmelser om ledelsens ansvar, hvilket bl.a. betyder, at ledelsen skal påse, at virksomhedens kapitalberedskab er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde virksomhedens forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Ledelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Erhvervsvirksomhedsloven indeholder ikke bestemmelser om indgivelse af begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Erhvervsfondsloven indeholder regler om de pligter, der påhviler en fonds ledelse, herunder bl.a. i forhold til at sikre et forsvarligt kapitalberedskab. Ledelsen skal således påse, at fondens kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde fondens forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Bestyrelsen skal sikre, at bestyrelsesmøde afholdes senest 3 måneder efter, at det konstateres, at egenkapitalen udgør mindre end halvdelen af fondens

grundkapital. På bestyrelsesmødet skal bestyrelsen stille forslag om foranstaltninger, der fører til fuld dækning af grundkapitalen eller stille forslag om opløsning af fonden. Bestyrelsen skal senest to uger efter afholdelsen af bestyrelsesmødet indsende protokoludskrift med en redegørelse for fondens økonomiske stilling til Erhvervsstyrelsen.

Erhvervsfondsloven indeholder endvidere en bestemmelse om, at begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs kun kan indgives på fondens vegne af bestyrelsen, Erhvervsstyrelsen eller, hvis fonden er i likvidation, af likvidator.

Konkursloven indeholder ikke regler, der specifikt sigter mod at regulere ledelsens ansvar for at indgive begæring om insolvensbehandling, men loven indeholder regler om konkurskarantæne, hvorefter personer, der har deltaget i ledelsen af en skyldners virksomhed, kan fratages retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed under nærmere angivne betingelser, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Den foreliggende delvise generelle indstilling om direktivforslaget forventes umiddelbart at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget forventes at medføre behov for at ændre konkursloven. Det vil bl.a. skulle afdækkes nærmere, om konkurslovens nuværende regler om omstødelse kan opretholdes set i lyset af direktivforslaget.

Forslaget vil endvidere muligvis nødvendiggøre tilpasninger af selskabs-, erhvervsvirksomheds- og erhvervsfondslovens regler om ledelsesansvar grundet de foreslåede regler om virksomhedslederens forpligtelse til at indgive begæring om insolvensbehandling, da disse love i dag ikke pålægger ledelsen en forpligtelse til at indgive konkursbegæring og dermed heller ikke indeholder en frist for at indgive begæringen.

Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser forbundet med direktivforslaget vil skulle konsolideres, idet de bl.a. afhænger af forslagets nærmere udformning, og hvor opgavevaretagelsen placeres.

De foreslåede regler om sporing af aktiver og om mikrovirksomheder medfører begge væsentlige *statsfinansielle konsekvenser*.

Såfremt Domstolsstyrelsen skal varetage opgaven, vurderes det i forhold til de statsfinansielle konsekvenser på det foreliggende grundlag og med betydelig usikkerhed, at forslaget samlede it-udviklingsopgave vil indebære betydelige merudgifter svarende til ca. 50-70 mio. kr. over en periode på to år. Hertil kommer driftsomkostninger i udviklingsprojektet på 7,5-12,5 mio. kr. over den toårige periode. Endvidere forventes varige drifts- og vedligeholdelsesudgifter på ca. 6-10 mio. kr. årligt til it-drift.

Forslaget forventes herudover at medføre varige driftsudgifter på ca. 27-29 mio. kr. årligt som følge af et behov for yderligere ca. 28-30 årsværk i retterne med henblik på varetagelse af nye opgaver, herunder sporing af aktiver i insolvensbehandlingen på tværs af landegrænser, ligesom den foreslåede såkaldte "pre-pack procedure" må forventes at medføre et øget ressourceforbrug til en ny funktion som tilsynsførende og til godkendelse af salg af skyldnernes virksomheder. Hertil kommer et forventet øget antal retssager som følge af de foreslåede regler om omstødelse samt et øget ressourceforbrug som følge af de organisatoriske og databeskyttelsesmæssige rammer, som forslaget kræver.

Domstolsstyrelsens vurdering i forhold til reglerne om sporing af aktiver forudsætter, at domstolene vil have opgaven i de tilfælde, hvor der er valgfrihed mellem domstole og administrative myndigheder. I tilfælde af, at administrative myndigheder ender med at varetage opgaven, vil det skulle udbores, om merudgifterne kan mindskes markant.

Det er i tillæg hertil Skattestyrelsens foreløbige vurdering, der er behæftet med væsentlig usikkerhed, at øget adgang til oplysninger om værdipapirer efter forespørgsel fra kuratorer kan medføre årlige merudgifter på mellem 1-15 mio. kr. Udgifterne kan henføres til årsværksbehov til sagsbehandling af anmodninger om adgang til oplysninger, herunder fremsøgning af oplysninger. Dertil er det Motorstyrelsens foreløbige vurdering, der er behæftet med væsentlig usikkerhed, at øget adgang til oplysninger om køretøjer i Motorregistreret kan medføre årlige merudgifter på mellem 1-20 mio. kr. Udgifterne kan henføres til årsværksbehov til sagsbehandling af anmodninger om adgang til oplysninger, herunder fremsøgning af oplysninger.

Det er endvidere den foreløbige vurdering, at en række øvrige myndigheder på Erhvervsministeriets og Transportministeriets område som følge af forslaget vil have begrænsede merudgifter til øget administration af nationale registre og databaser. Omkostningerne kan henføres til, at insolvensbehandlere – uanset hvilken medlemsstat de er udpeget i – vil have ret til oplysninger i nationale registre og databaser.

Det bemærkes, at afledte nationale udgifter som følge af EU-retsakter skal afholdes inden for de berørte ministeriers eksisterende bevillingsramme, jf. budgetvejledningens bestemmelser herom. Der vil skulle tages stilling til nærmere finansiering i forbindelse med den konkrete implementering af direktivet.

I forhold til de *erhvervsøkonomiske konsekvenser* kan forslaget potentielt medføre byrdelettelser for insolvensbehandlere. Erhvervsstyrelsen vurderer dog, at forslaget om en særskilt procedure for insolvente mikrovirksomheder potentielt kan medføre nye administrative byrder for mikrovirksomhederne i form af øget tidsforbrug. Det er på nuværende tidspunkt og ud fra de foreliggende oplysninger ikke muligt at opgøre de positive og negative erhvervsøkonomiske konsekvenser nærmere.

Det bemærkes, at en række forhold fortsat er uafklarede, navnlig i forhold til de foreslåede regler om mikrovirksomheder og den konkrete implementering af sporing af aktiver, hvorfor skønnene vedrørende de statsfinansielle konsekvenser og vurderingen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ligeledes er behæftet med væsentlig usikkerhed.

I lyset af forslagets formål om at øge investorers villighed til at investere på tværs af landegrænser vurderes sagen at kunne have *samfundsøkonomiske konsekvenser*, idet det dog er for tidligt at skønne konkret over eventuelle konsekvenser.

Andre konsekvenser

Der vurderes ikke at være andre konsekvenser forbundet med forslaget.

8. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Politimæssigt og Retligt Samarbejde i perioden den 9. december 2022 til den 17. januar 2023 og endvidere i offentlig høring til følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, ADIPA, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Association of Danish Intellectual Property Attorneys, ATP, Autobranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening, Business Danmark, Bygherreforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Aktionærforening, Danmarks Almene Boliger, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Eksportforening, Danmarks Energi, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Forsikringsmæglere og Forsikringsagenturer (FDFA), Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomskredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Revisorforening, Dansk Told og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Insolvensadvokater, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Det Faglige Hus, DJØF, EjendomDanmark, EKF Eksport Kredit Fonden, Erhvervsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund (3F), FH, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansforeningen/CFA Society Denmark, Finansiell Stabilitet A/S, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Fondsmæglerforeningen, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsikring og Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FRIE, FSR – Danske Revisorer, Garantifonden for indskydere og investorer, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Grundejernes Landsorganisation, HK Danmark, IDA, Institut for Menneskerettigheder, Investeringsfondsbranchen (IFB), International Transport Danmark, Justitia, KL, Kommunale tjenestemænd og Overenskomstansatte, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kooperationen – Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen Danmark, Lederne, Lejernes Landsorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Garantifond, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland,

Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Skatteforvaltningen, SMVdanmark, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Søfartsstyrelsen, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Retshjælp, Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

Det fremgår fejlagtigt af grund- og nærhedsnotatet af 16. februar 2023, at følgende organisationer mv. er blevet hørt over den danske og engelske sprogversion af direktivet: Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danske Inkassoadvokater og FTF.

Der er modtaget høringssvar fra Advokatrådet, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsernes Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Forbrugerrådet Tænk, Kuratorforeningen, Københavns Byret på vegne af samtlige byretter og Sø- og Handelsretten, Politiforbundet, Rigspolitiet, Vestre Landsret og Østre Landsret.

Dansk Arbejdsgiverforening, Vestre Landsret og Østre Landsret ønsker ikke at udtale sig om direktivforslaget.

CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Domstolsstyrelsen, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Politiforbundet og Rigspolitiet har tilkendegivet ikke at have bemærkninger til direktivforslaget.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

Generelle bemærkninger

Domstolsstyrelsen anfører, at Danmark er mere moderne på insolvensområdet end andre EU-lande, ligesom der de kommende år sker yderligere omfattende digitalisering af området. Domstolsstyrelsen har derfor en bekymring for, at en harmonisering af området kan få karakter af ”laveste fællesnævner”, hvilket ikke er i Danmark interesse.

Københavns Byret bemærker på vegne af samtlige byretter samt Sø- og Handelsretten, at retterne ikke ønsker at udtale sig om indholdet af direktivforslaget inden for den angivne frist. Med henblik på byretternes samt Sø- og Handelsrettens tekniske bidrag til de kommende forhandlinger

om direktivforslaget foreslås det, at Justitsministeriet allerede på nuværende tidspunkt inddrager relevante medlemmer af Konkursrådet i arbejdet. Det bemærkes i øvrigt, at Konkursrådet til sin tid i givet fald bør anmodes om at gennemgå de relevante dele af direktivet og udarbejde lovudkast.

Advokatrådet kan tiltræde, at der gennemføres foranstaltninger, som har til formål at gøre insolvensbehandlingen mere ensartet og effektiv, ligesom rådet kan bifalde, at der er valgt en målrettet harmoniseringsløsning. Derudover er det rådets overordnede vurdering, at tiltagene og redskaberne, som har til formål at fremme insolvensbehandlingen, herunder adgang til personoplysninger, etablering af elektroniske auktionssystemer og standardiserede faktablade med centrale oplysninger om insolvensreglerne, vil fremme inddrivelsesraten. Derudover findes bl.a. revisionsbestemmelserne hensigtsmæssige.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater er generelt positive over for direktivforslaget, idet det dog bemærkes, at det indeholder elementer, der bør ændres.

Finans Danmark støtter overordnet tiltag, der kan sikre større klarhed om retsstillingen på tværs af grænserne i EU, men finder, at Danmark som udgangspunkt har et velfungerende insolvensretlige system.

Anfægtelsessøgsmål

Advokatrådet anfører, at visse af bestemmelserne om anfægtelsessøgsmål på nogle punkter ikke afviger meget fra de gældende danske regler om omstødelse. Det bemærkes dog, at direktivforslaget opererer med en ugyldighedskonsekvens, hvilket ikke eksisterer i de danske regler. Rådet anfører endvidere, at anfægtelsesfristerne er lange, hvilket giver bevismæssige udfordringer, ligesom det efter rådets opfattelse bør være forudsat i bestemmelserne, at skyldneren har været insolvent i hele perioden, der ligger inden for anfægtelsesfristerne. Advokatrådet anfører herudover, at bestemmelserne om anfægtelsessøgsmål kan komme i konflikt med dødsboskiftelovens § 83, idet direktivforslagets artikel 11 vil ændre på et grundlæggende princip om, at et krav ikke er fremsat før udløbet af et udstedt proklama i et dødsbo.

Kuratorforeningen anfører, at direktivforslagets definition af nærtstående til skyldneren i kombination med den foreslåede formodning for ond tro for nærtstående har som konsekvens, at løn betalt til lønmodtagere vil kunne

blive omstødt, hvis den ansatte ikke har udført et arbejde for betalingen. Ofte fritstilles eller suspenderes lønmodtagere op til en konkurs, således at de får løn i opsigelsesperioden, hvilket dermed ikke er for udført arbejde. Foreningen anfører endvidere, at ordinære betalinger med fordel kan undtages fra bestemmelsens anvendelsesområde, idet den nationale løngarantiordnings refusionskrav og det vedhængende privilegerede skattekrav medfører, at behovet for udligning er begrænset.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater bemærker, at forslagene til bestemmelserne i flere tilfælde går videre end de eksisterende danske regler, og at det i visse tilfælde kan have u hensigtsmæssige konsekvenser for skyldners virksomhed.

Finans Danmark anfører, at flere af de foreslåede bestemmelser går længere end de danske regler, herunder i forhold til tidsfrister for omstødelse, og hvem omstødelleskravet kan rettes mod, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Derudover ønskes visse af de foreslåede regler præciseret, idet de giver anledning til tvivl om, hvor tidligt der kan ske omstødelse af pant for gammel gæld.

Finans og Leasing anfører, at de foreslåede bestemmelser om omstødelse ses både at udvide og begrænse de danske omstødellesregler. Det virker utilsigtet, at omstødelse af betaling kan ske, blot betaling sker én dag før forfald. Endvidere anføres det, at det er aldeles uholdbart, at fristen for anlæggelse af en omstødellessag udvides fra 1 til 3 år.

Pre-pack-proceduren

Advokatrådet anfører, at suspensionen af adgang til at foretage individuel kreditorforfølgning under pre-pack-proceduren er svært forenelig med, at salgsprocessen skal være fortrolig. Rådet bemærker, at forberedelse af et salg af (en del af) skyldners virksomhed i en fortrolig proces er egnet til at give skuffelser i retsforhold, og at der i direktivforslagsteksten ikke er givet fortrinsret til krav, som stiftes i forberedelsesperioden. Det bemærkes endvidere, at bestemmelserne om pre-pack-proceduren pålægger den tilsynsførende en stor risiko for at ifalde ansvar. Det bemærkes herudover, at artikel 34 indeholder regler, som skal beskytte kreditorernes interesse, men at bestemmelsen ses at gå betydeligt videre end reguleringen af pantesikrede fordringer efter konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 2.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) bemærker, at direktivforslaget lægger op til, at pre-pack-procedurer skal undtages fra direktivet/loven om medarbejders stilling ved virksomhedsoverdragelse i medfør af reglen om, at overdragelse fra konkursboer ikke omfattes af direktivet. Dette vil betyde, at de tilfælde, hvor der kan ske virksomhedsoverdragelse, uden at de overdragne medarbejders hidtidige lønkrav mv. sikres, udvides, hvilket er en klar forringelse af lønmodtagernes retsstilling. Ifølge FH er der ingen overbevisende argumentation for nødvendigheden af reglerne, hvorfor FH ikke kan støtte sådanne regler. FH anfører endvidere, at de foreslåede bestemmelser rejser spørgsmål om, hvorvidt krav fra medarbejdere, som bliver afskediget i forbindelse med en pre-pack-procedure, omfattes af dækning fra Lønmodtagernes Garantifond, hvilket naturligvis må belyses. FH anfører herudover, at bestemmelserne om pre-pack-proceduren rejser spørgsmål om, hvorvidt de danske regler om henholdsvis forebyggende rekonstruktion og rekonstruktion kan anses for at udgøre en pre-pack-procedure.

Kuratorforeningen foreslår for yderligere at fremme mulighederne for overdragelse, at erhververen af en virksomhed efter pre-pack-reglerne kun indtræder i rettigheder og forpligtelser vedrørende lønmodtagere for tiden efter indledningen af forberedelsesfasen.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater kan tilslutte sig, at det afklares, hvad der med rette i perioden op til insolvensbehandling kan forberedes til, at der kan gennemføres en virksomhedsoverdragelse, således at de særligt fordelagtige regler kan anvendes, herunder muligheden for overdragelse uden kreditorsamtykke og gensidigt bebyrdende aftaler. Det er dog ikke helt klart, hvordan de to processer, forberedelsesfasen og likvidationsfasen, adskiller sig fra hinanden. Derudover ses der store danske udfordringer i forhold til de foreslåede regler om overdragelse af gensidigt bebyrdende aftaler for det tilfælde, at reglerne skal forstås således, at der ikke kan ske overdragelse til en aktør i samme marked. Derudover ses de foreslåede regler om pantavers rettigheder at gå videre end de danske regler, hvilket kan have stor betydning for pantaveres ageren.

Finans Danmark anser som udgangspunkt de foreslåede regler om pre-pack-procedure for positive, idet reglerne dog giver anledning til tvivl om, hvordan de vil skulle anvendes i praksis set i forhold til mulighederne i de gældende danske regler om virksomhedsoverdragelse. Derudover anføres det, at det er afgørende, at pantaveres stilling ikke ændres afgørende i

forhold til de gældende danske regler, samt at kreditinstitutter ikke er forpligtede til at videreføre kreditkontakter til en ny enhed.

Finans og Leasing anfører for så vidt angår de foreslåede bestemmelser om pre-pack-proceduren, at det ser ud til, at leasinggiveren vil blive betydeligt dårligt stillet, hvis leasingtager (skyldner) modsætter sig udlevering af leasinggenstand ved vedvarende betalingsmisligholdelse. Det anføres endvidere, at det har stor betydning ved et tvunget skyldnerskifte, at manglende høring af kreditorerne ikke er reguleret i direktivforslaget, ligesom det anføres, at det vil være problematisk, hvis der kan ske overdragelse af gensidigt bebyrdende aftaler uden leasingselskabets samtykke.

Forpligtelse til at indgive begæring om indledning af insolvensbehandling
Advokatrådet anfører, at en frist på 3 måneder for virksomhedslederen til at indgive begæring om indledning af insolvensbehandlingen, efter virksomhedslederen er blevet bekendt med insolvenssituationen, er alt for lang. Dog kan fristen skærpes i national lovgivning.

Kuratorforeningen anfører, at det med fordel kan præciseres, at pligten til at indlede en insolvensproces hviler på bestyrelsen, hvor der findes en sådan, og ellers på direktionen.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater anfører, at indførelse af en pligt til at indgive begæring om insolvensbehandling er ganske anderledes set i forhold til de gældende danske regler. Derudover ses den foreslåede forpligtelse ikke at tage stilling til sammenhængen med reglerne om forebyggende rekonstruktion.

Finans Danmark anfører, at den foreslåede bestemmelse om forpligtelse for direktøren til at begære konkurs er vidtgående og indskrænker mulighederne for at redde nødlidende virksomheder, idet der ofte føres udenretlige forhandlinger med nødlidende virksomheder om bl.a. fortsat finansiering, som løber udover over de tre måneder. Derfor vurderes bestemmelsen at være en u hensigtsmæssig stramning af dansk ret.

Mikrovirksomheder

Advokatrådet anfører, at bestemmelserne om likvidation af mikrovirksomheder samt gældssanering findes at kunne påføre det offentlige og kreditorer større tab end nødvendigt, ligesom reglerne vurderes

at kunne påføre medlemsstaterne yderligere omkostninger. Rådet anfører endvidere, at bestemmelserne om, at personer, der hæfter personligt for mikrovirksomheder, kan opnå fuld gældssanering, er vidtgående, idet mikrovirksomheder ikke er helt ubetydelige virksomheder. Rådet anfører herudover, at bestemmelserne om elektroniske auktionssystemer findes hensigtsmæssige.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) anfører, at det er centralt for FH, at der ved harmonisering af medlemsstaternes insolvensregler ikke skabes en øget mulighed for unddragelse af kreditorerne, hvorfor direktivforslagets bestemmelser om mikrovirksomheder er problematiske. FH anfører endvidere, at der i Danmark er et stort antal mikrovirksomheder, og at de foreslåede bestemmelser om skyldners bevarelse af rådighed over sin virksomhed, samt at der kun skal udpeges en likvidator i visse tilfælde, ses at afvige betydeligt fra de danske regler. Disse foreslåede bestemmelser er problematiske, idet reglerne vurderes at medføre, at det i høj grad vil blive muligt at unddrage kreditorerne betalinger, herunder for lønkrav.

Kuratorforeningen skønner, at det er sandsynligt, at i hvert fald 90 pct. af alle danske konkursdekreter afsiges over mikrovirksomheder. Foreningen anfører endvidere, at en stor del af konkurserne i Danmark udspringer af, at et selskab, der i første omgang tages under tvangsopløsning af Erhvervsministeriet, ender med at blive taget under konkursbehandling, når likvidator konstaterer, at selskabet er insolvent. Selskabet er ofte tømt for aktiver, inden selskaberne går til tvangsopløsning, hvorfor kurators væsentligste opgave ikke er at realisere de resterende aktiver, men derimod af afdække lovovertrædelser, herunder momsunddragelse mv. Foreningen skønner, at der i ca. 20 pct. af konkurserne indgives en orientering til politiet i medfør af konkurslovens § 110, stk. 4. Derudover foretages indberetning til Skattestyrelsen i et stort antal sager, og det er en væsentlig opgave at vurdere, hvorvidt ledelsen har udvist groft uforsvarlig forretningsførelse og dermed skal indstilles til konkurskarantæne.

Foreningen anfører herudover, at det fremgår af Sø- og Handelsrettens årsberetning for 2021, at der i løbet af året blev afsagt 3.173 konkursdekreter, mens der blev modtaget 721 sager om konkurskarantæne. På den baggrund mener foreningen, at tallene viser, at der er god grund til at insolvensbehandle mindre virksomheder, herunder fordi insolvensbehandlingen har en præventiv effekt. Foreningen mener endvidere, at konsekvenserne af direktivforslaget kan blive, at mange

virksomheder vil blive afviklet uden kontrol fra en insolvensbehandler, hvormed forslaget vil undtage en stor del af danske virksomheder fra at blive undersøgt for skatte- og momsunddragelse. Foreningen mener, at de foreslåede bestemmelser om mikrovirksomheder er kontraproduktive i forhold til de formål, som bobehandlingen skal tjene, hvorfor det bør overvejes, om den forenkledte afvikling af mikrovirksomheder kan udgå eller gøres fakultativ for medlemsstaterne.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater ser nogle betydelige udfordringer med de foreslåede regler om mikrovirksomheder, bl.a. fordi reglerne vurderes at ville omfatte mere end 60 pct. af alle konkursbehandlinger. Det er således bekymringen, at reglerne øger risikoen for misbrugsmuligheder. Justitsministeriet opfordres til at offentliggøre dansk statistik om fordelingen af konkurser på mikrovirksomheder og andre virksomheder.

Finans Danmark anfører, at de foreslåede regler om mikrovirksomheder vil øge misbrugsmulighederne, og at det er afgørende, at panthavers retsstilling ikke ændres afgørende i forhold til gældende danske regler. Det anføres endvidere, at der ikke bør ske automatisk gældssanering, uden at der tages stilling til bl.a., om skyldner vil kunne betale sine forpligtelser inden for de nærmeste år.

Finans og Leasing anfører, at forslaget ligner en blanding mellem insolvensbehandling og likvidation, hvilket opfattes som værende reguleret i dansk ret i form af solvent likvidation. Det anføres dog, at det kan tænkes, at ordningen vil medføre en uhensigtsmæssig håndtering, hvis de gældende danske regler ikke skal finde anvendelse.

Kreditorudvalg

Advokatrådet anfører for så vidt angår bestemmelserne om kreditorudvalg bl.a., at bestemmelserne er unødvendigt omfattende og regulerende.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) anfører, at det ikke fremgår tydeligt, hvorvidt lønmodtagere kan være medlemmer af kreditorudvalget, og at dette bør præciseres.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater anfører, at reglerne om kreditorudvalg går unødigt videre end de danske regler, herunder ift.

vederlæggelse for udvalgets medlemmer og udvalgsmedlemmernes beføjelser.

Finans Danmark vurderer, at der er et begrænset behov for reglerne om kreditorudvalg.

Øvrigt

Advokatrådet anfører, at direktivforslaget ikke indeholder en definitionsbestemmelse om den tilsynsførende, og at direktivforslaget vil medføre øgede udgifter for det offentlige til driften af såkaldte udpegede retter og administrative myndigheder, herunder til etablering og drift af et nationalt elektronisk auktionssystem.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) anfører, at det er centralt for FH, at et eventuelt harmoniseringsdirektiv ikke kan medføre en forringelse af placeringen af arbejdstagernes krav i den danske konkursorden.

Kuratorforeningen anfører, at det bør præciseres, at forslagets bestemmelser om adgang til information om bankkonti ikke berører kurators nuværende mulighed for at indhente bankoplysninger. Derudover kan det anbefales, at medlemsstaterne gives ret til at benytte allerede eksisterende udbydere til bortauktionering af skyldnerens aktiver.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater anfører, at Danmark ikke har tiltrådt forordningen om gensidig anerkendelse af insolvensretlige behandlinger i andre EU-lande, hvorfor en konkurs i et andet medlemsland ikke vil have virkning i Danmark, hvilket forslaget ikke ses at forholde sig til. Det findes hensigtsmæssigt, at det i det forberedende arbejde sikres, at Danmark trods retsforbeholdet kan få adgang til oplysninger mv. for sporing af aktiver (afsnit III), og at andre medlemslande får tilsvarende adgang til oplysninger, som befinder sig i Danmark.

Generelt er det opfattelsen, at en tilnærmelse mod en ensretning af både den formelle og materielle insolvensret i alle EU-lande er til fordel for bl.a. sporing af aktiver og for at undgå ”forum shopping”. Det indstilles, at det afklares, hvorfor alene 7 emner harmoniseres.

Finans Danmark anfører, at det er positivt, at direktivforslaget som udgangspunkt ikke regulerer sikrede kreditorers rettigheder, herunder i forhold til kreditorernes rangordning, og det indstilles, at den danske

regering arbejder for, at direktivet ikke udvides til at omfatte sådanne forhold.

Det anføres endvidere, at det kan give anledning til tvivl, hvorvidt fysiske personer er omfattet af direktivforslaget, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.

Finans Danmark anfører endvidere, at de foreslåede regler om sporing af aktiver overordnet kan støttes, idet det dog for så vidt angår det centrale bankregister udelukkende bør være muligt at indhente oplysninger fra bankerne om skyldneres forhold.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

En stor andel af medlemsstaterne har under de igangværende forhandlinger udtrykt stærk skepsis over for Kommissionens forslag til en forenklet procedure for likvidation af mikrovirksomheder. Derudover har flere medlemsstater givet udtryk for, at forslaget ikke giver medlemsstaterne nok fleksibilitet til at opretholde nationale regler på området, herunder i lyset af RIA-rådsmødet den 19.-20. oktober 2023, hvor harmoniseringsniveauet for de foreslåede omstødsregler blev problematiseret af en række medlemsstater.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for tiltag, der har til formål at styrke investeringsmulighederne på tværs af medlemsstater, og som kan bidrage til velfungerende og effektive insolvensprocedurer. Det kan også bidrage til at fremme velfungerende og effektive finansielle markeder og dermed kapitalmarkedsunionen (CMU).

Regeringen støtter således det overordnede formål med direktivforslaget og finder det i den forbindelse vigtigt, at EU-retlig regulering på insolvensområdet sikrer en rimelig balance mellem på den ene side beskyttelse af skyldneren og på den anden side beskyttelse af kreditorerne. Regeringen finder det også generelt vigtigt, at de foreslåede regler efterlader Danmark en rimelig fleksibilitet i implementeringen. Det er derudover væsentligt for regeringen, at forslaget medfører færrest mulige statsfinansielle konsekvenser og byrder for erhvervslivet.

Regeringen er bl.a. på denne baggrund kritisk over for de foreslåede regler om en forenklet procedure for likvidation af mikrovirksomheder, idet de foreslåede regler bl.a. vil medføre væsentlige omkostninger for domstolene.

Derudover peges der på, at langt størstedelen af alle insolvenssager i Danmark vedrører mikrovirksomheder, og at de foreslåede regler ikke nødvendigvis vil medføre en forenkling af de danske procedurer og kan vanskeliggøre statens mulighed for at sikre, at der tages tilstrækkelig højde for offentligretlige hensyn.

Regeringen vil endvidere have fokus på at afklare samspillet mellem det foreliggende direktivforslag og insolvensforordningen, herunder indvirkningen på dansk ret henset til, at insolvensforordningen er omfattet af retsforbeholdet, mens direktivforslaget ikke er, samt at sikre en så meningsfuld implementering af direktivet som muligt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Regeringens forhandlingsmandat blev indhentet i Folketingets Europaudvalg den 4. oktober 2024. Folketingets Europaudvalg er løbende blevet orienteret om sagen, herunder senest i forbindelse med forelæggelse af rådsmødedagsordenen for RIA-rådsmødet den 12.-13. december 2024.

Dagsordenspunkt 5: Ruslands aggression mod Ukraine: Kampen mod straffrihed for krigsforbrydelser

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i marginen.

Sagen er *ikke* omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen på rådsmødet for retlige og indre anliggender (RIA) den 6.-7. marts 2025 med henblik på en status. Det forventes, at der vil blive orienteret om den hidtidige indsats vedrørende retlige modsvar og bekæmpelse af straffrihed for internationale forbrydelser begået i forbindelse med Ruslands aggression mod Ukraine, herunder om den seneste udvikling i arbejdet med oprettelsen af et særtribunal til retsforfølgelse af aggressionsforbrydelser og en klagekommission, der kan træffe afgørelse om fordringer som følge af tab og skader. Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har i sig selv hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side er man generelt positivt indstillet over for at styrke indsatsen for retsforfølgelse af internationale forbrydelser begået i Ukraine.

2. Baggrund

Siden Rusland indledte sin aggression mod Ukraine den 24. februar 2022 har der på justitsområdet været afholdt en række møder i EU-regi vedrørende forskellige koordinations tiltag samt relevante lovgivningsinitiativer i lyset af krigen i Ukraine, herunder indsamling af beviser for potentielt begåede internationale forbrydelser.

Dagsordenspunktet har været på RIA-rådsmødet ad flere omgange. På RIA-rådsmødet den 8.-9. december 2022 vedtog man rådskonklusioner om bekæmpelse af straffrihed for forbrydelser

begået i forbindelse med Ruslands aggression mod Ukraine. Sagen var senest på dagsordenen for RIA-rådsmødet den 12.-13. december 2024.

Et af de områder, der løbende drøftes, er retsforfølgelse af internationale forbrydelser i Ukraine. En særlig udfordring i denne sammenhæng vedrører den såkaldte ”aggressionsforbrydelse”, der indebærer et strafferetligt ansvar for et lands øverste ledelse for en beslutning om ulovlig militær magtanvendelse mod en anden stat. Den Internationale Straffedomstol, ICC, har – i forhold til situationen i Ukraine – kun jurisdiktion over krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab begået i Ukraine, men ikke over aggressionsforbrydelsen.

Da ICC ikke har jurisdiktion til at retsforfølge Ruslands aggression mod Ukraine, har Ukraine foreslået oprettelsen af et særtribunal for retsforfølgelse af aggressionsforbrydelsen. Den danske regering har siden januar 2023 deltaget i en ukrainsk-ledet kernegruppe af lande (pt. 37 medlemmer), der undersøger mulighederne for etablering af et sådant særtribunal.

På RIA-rådsmødet den 12.-13. december 2024 oplyste Kommissionen, at kernegruppen var nået til enighed om oprettelsen af et særtribunal og om at gå videre med en model, hvor tribunalet oprettes via en bilateral aftale mellem Europarådet og Ukraine. Seneste møde i kernegruppen, som fandt sted den 3.-4. februar 2025, markerede en nærtstående afslutning på teknisk niveau i forhold til etableringen af tribunalet. Det er forventningen, at man vil kunne starte forhandlinger inden for rammerne af Europarådet inden 2. halvår af 2025.

Herudover er der oprettet et skadesregister for fordringer. Skadesregistret tjener som en fortegnelse over fordringer og bevismateriale vedrørende skader, tab eller kvæstelser forårsaget af Den Russiske Føderations internationalt retsstridige handlinger i eller mod Ukraine. Skadesregistret indledte proceduren for indgivelse af fordringer den 2. april 2024. Den 1. februar 2025 havde registeret modtaget 13.000 skadeskrav for skader mod privat ejendom.

Endvidere er der indledt drøftelser om oprettelsen af en klagekommission, hvilket udgør det næste skridt imod en fuldstændig international erstatningsmekanisme, der skal træffe afgørelse om de fordringer, der er registreret i skadesregistret. Der er i den forbindelse blevet afholdt flere forberedende møder i Haag, hvor det retlige instrument til oprettelse af klagekommissionen er blevet drøftet.

Der findes yderligere indsatser, hvad angår efterforskning og bevisindsamling af internationale forbrydelser i Ukraine. Danmark har bl.a. støttet ICC med finansielle bidrag og sekundering af national ekspertise. Det bemærkes i den forbindelse, at ICC har indledt en efterforskning af situationen i Ukraine.

Hertil kommer, at Rigspolitiet under ICC's kriminaltekniske rotationsmodel i august 2023 sendte et efterforskningshold bestående af fem kriminalteknikere og en retsmediciner til Ukraine i regi af ICC i fire uger for at bidrage til efterforskningen af krigsforbrydelser.

Senest har Rigspolitiet i perioden fra den 12.-27. oktober 2024 haft udsendt et kriminalteknisk efterforskningshold bestående af tre kriminalteknikere og en holdleder til Ukraine. Rigspolitiet planlægger at udsende et yderligere efterforskningshold i 1. halvdel af 2025.

Endelig kan nævnes, at Ukraine den 13. november 2024 fik status som observatør i Folkedrabsnetværket. Ukraine har desuden vedtaget anden del af en lovgivningspakke om tiltrædelse af Rom-statutten den 22. oktober 2024 og har deponeret ratifikationsinstrumentet med henblik på tiltrædelse af Romstatutten. Ratifikationsinstrumentet trådte i kraft januar 2025, hvorfor Ukraine nu er ICC-deltagerstat.

3. Formål og indhold

Sagen er på dagsordenen for RIA-rådsmødet den 6.-7. marts 2025 med henblik på en status. Det forventes, at der bl.a. vil blive orienteret om den seneste udvikling i arbejdet med etableringen af et særtribunal og en klagekommission samt eventuelle yderligere retlige modsvar og indsatser blandt EU-medlemsstaterne i kampen mod straffrihed for

internationale forbrydelser begået i forbindelse med Ruslands aggression mod Ukraine.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Statutten for ICC blev ved lov nr. 342 af 16. maj 2001 om Den Internationale Straffedomstol inkorporeret i dansk ret. Ved statutten fik ICC mulighed for at strafforfølge folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden samt krigsforbrydelser. Det følger dog af komplementaritetsprincippet, at ICC kun har jurisdiktion, hvis Danmark ikke selv gennemfører en effektiv efterforskning og retsforfølger de pågældende personer.

I dansk ret var folkedrab tidligere kriminaliseret i folkedrabsloven, mens krigsforbrydelser, tortur og forbrydelser mod menneskeheden i al væsentlighed kunne straffes efter gældende dansk ret, herunder straffelovens almindelige bestemmelser om bl.a. drab, vold, voldtægt, frihedsberøvelse og hærværk. Disse bestemmelser finder ligeledes anvendelse på handlinger begået i udlandet. Bestemmelserne om dansk straffemyndighed sammenholdt med de materielle straffebestemmelser muliggjorde således, at personer, der havde begået bl.a. krigsforbrydelser, kunne holdes strafferetligt ansvarlige i Danmark. Der var imidlertid ikke straffebestemmelser, som selvstændigt kriminaliserede forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og tortur.

Regeringen har – i kølvandet på Ruslands aggression mod Ukraine – haft et ønske om at indføre straffebestemmelser i dansk straffelovgivning, som selvstændigt kriminaliserer forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og tortur. Selvstændige straffebestemmelser om disse forbrydelser sender et klart og vigtigt

signal til omverdenen og ikke mindst ofrene om, at sådanne forbrydelser ikke accepteres.

Derfor blev der i juni 2023 nedsat et udvalg (Krigsforbrydelsesudvalget), der bl.a. fik til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan en selvstændig kriminalisering af forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og tortur bedst kunne gennemføres, samt et beslutningsgrundlag for regeringens stillingtagen til, om Danmark skulle ratificere ændringen af ICC-statutten om aggressionsforbrydelsen. Udvalget afgav en betænkning, herunder udkast til lovforslag, i juni 2024 (betænkning nr. 1583/2024 om visse internationale forbrydelser).

Betænkningen har været i offentlig høring i perioden fra den 28. juni 2024 til den 20. august 2024, og et lovforslag, der bygger på lovudkastet i betænkningen, blev fremsat den 23. oktober 2024 og 1. behandlet den 5. november 2024. Lovforslaget blev endeligt vedtaget den 17. december 2024. Loven trådte i kraft den 1. januar 2025.

På baggrund af udvalgets betænkning besluttede regeringen endvidere at ratificere ændringen til ICC-statutten om aggressionsforbrydelsen. Ratifikationen blev effektueret den 1. januar 2025. Desuden er aggressionsforbrydelsen nu selvstændigt kriminaliseret i dansk strafferet.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Der har ikke været foretaget en høring vedrørende sagen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generelt bred enighed på EU-plan om at støtte op om kampen mod straffrihed i forhold til begåede forbrydelser i Ukraine.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen fordømmer på det kraftigste den russiske aggression mod Ukraine, ligesom regeringen udtrykker sin fulde solidaritet med Ukraine og den ukrainske befolkning.

Fra dansk side er man generelt positivt indstillet over for at styrke indsatsen for retsforfølgelse af internationale forbrydelser i Ukraine, herunder gennem oprettelsen af et særtribunal for aggressionsforbrydelsen.

Endvidere anser man det for vigtigt, at indsatsen med hensyn til indsamling og opbevaring af beviser er effektiv og velkoordineret, herunder på EU-plan.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Indsatsen for at sikre retsforfølgelse af internationale forbrydelser begået i Ukraine er et tilbagevendende emne, som senest har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering i forbindelse med RIA-rådsmødet den 12.-13. december 2024.

Dagsordenspunkt 6: Rådskonklusioner om anvendelse af Chartret: finansiering til fremme, beskyttelse og håndhævelse af grundlæggende rettigheder

Nyt notat.

Sagen er *ikke* omfattet af retsforbeholdet.

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resumé

Sagen er på dagsordenen på rådsmødet for retlige og indre anliggender (RIA) den 6.-7. marts 2025 med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner om anvendelse af Chartret med fokus på finansiering til fremme, beskyttelse og håndhævelse af grundlæggende rettigheder. Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser. Fra dansk side er man generelt positivt stillet over for udkastet til rådskonklusioner, som Danmark derfor kan tilslutte sig.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede i december 2020 en ny strategi om at styrke anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder (Chartret). Strategien indebærer bl.a., at Kommissionen hvert år præsenterer en beretning om anvendelsen af Chartret med fokus på et udvalgt tema. Kommissionen præsenterede den 10. oktober 2024 sin årlige beretning med fokus på finansiering til fremme, beskyttelse og håndhævelse af grundlæggende rettigheder. Beretningen viser bl.a., hvordan EU bidrager til at fremme de rettigheder, frihedsrettigheder og principper, der er fastsat i chartret gennem EU's særlige finansieringsprogrammer og sektorprogrammer. Af udfordringer inden for området fremhæves i beretningen vanskeligheder med at finde oplysninger om tilgængelig finansiering, manglende kapacitet til at ansøge om finansiering og komplicerede ansøgnings- og rapporteringsprocesser samt begrænsede muligheder for at opnå

langsigtet finansiering og finansiering af kerneaktiviteter eller aktiviteter i visse sektorer.

Som opfølgning på beretningen og de udfordringer, som er fremhævet heri, har det polske EU-formandskab udarbejdet et udkast til rådskonklusioner om anvendelse af Chartret med fokus på finansiering til fremme, beskyttelse og håndhævelse af grundlæggende rettigheder, der er sat på dagsordenen for RIA-rådsmødet den 6.-7. marts 2025 med henblik på vedtagelse.

Første udkast til rådskonklusionerne blev udsendt den 19. december 2024, og rådskonklusionerne har herefter været behandlet i Rådets arbejdsgruppe for grundlæggende rettigheder, borgerlige rettigheder og fri bevægelighed for personer (FREMP).

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med rådskonklusionerne er at sætte fokus på finansiering af aktiviteter, der har til formål at fremme, beskytte og håndhæve de grundlæggende rettigheder, som følger af Chartret både på EU og nationalt plan.

Rådskonklusionerne indeholder en række opfordringer til medlemsstaterne. Medlemsstaterne opfordres bl.a. til *at* udnævne og facilitere arbejdet for nationale kontaktpunkter, der som en del af EU's strategi til styrkelse af anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder har til opgave at styrke informationsstrømmen og udbrede erfaringer med anvendelse af Chartret og koordinere kapacitetsopbygningsindsatsen, samt *at* yde – inden for rammerne af de nationale budgetprocesser – tilgængelighed og lige adgang til national central- og projektf finansiering for civilsamfundsorganisationer, herunder sikre gennemsigtighed om den tilgængelige finansiering, og at sikre at allokering af finansiering sker på en gennemsigtig og uafhængig måde.

Medlemsstaterne opfordres desuden til *at* yde tilstrækkelig og stabil finansiering af aktiviteter, som statslige, regionale eller lokale myndigheder faciliterer for at implementere anvendelsen af Chartret,

at sikre tilstrækkelig finansiering til nationale menneskerettighedsinstitutioner, tilsvarende institutioner og ombudspersoner, *at* yde fair og gennemsigtig finansiering inden for fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og afstå fra at foretage vilkårlige nedskæringer i tilskud, som ikke stemmer overens med demokratiske- og ligebehandlingsprincipper værdier, samt *at* understøtte EU's efterforsknings- og revisionsagenturer i deres målsætning om at beskytte EU's budgetter.

Rådskonklusionerne indeholder endvidere en række opfordringer til Kommissionen. Kommissionen opfordres til bl.a. *at* fortsætte med at udforske og udvikle synergier mellem EU og medlemsstaternes finansiering inden for fremme, beskyttelse og håndhævelse af grundlæggende rettigheder, *at* fortsætte med at promovere Kommissionens direkte finansieringsprogrammer inden for grundlæggende rettigheder samt *at* fortsætte med at fremme tilgængeligheden af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier (CERV-programmet), som blev lanceret i 2021 og løber til 2027 og har til formål at beskytte og fremme de rettigheder og værdier, der er nedfældet i EU-traktaterne og i EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ved at støtte civilsamfundsorganisationer, som er aktive på lokalt, nationalt og tværnationalt plan, for et bredt udvalg af potentielle ansøgere. Kommissionen opfordres desuden til at fortsætte med aktivt at engagere sig i dialogen med civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere, *at* fortsætte med at yde dedikeret og direkte finansieringsmuligheder for civilsamfundsorganisationer for at støtte effektive og bæredygtige projekter, *at* fortsætte dets tætte samarbejde med EU's efterforsknings- og revisionsagenturer samt *at* fortsætte med at sikre et stærkt fokus på udfordringer inden for grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med TEU artikel 21 og gennem eksterne finansieringsinstrumenter.

Der har fra dansk side været fokus på at sikre, at det tydeligt fremgår af rådskonklusionerne, at der er tale om finansiering inden for den eksisterende flerårige finansielle ramme (Multiannual Financial Framework), og at rådskonklusionerne dermed ikke kommer til at foregribe de kommende forhandlinger herom.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Sagen giver ikke anledning til at redegøre for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Sagen giver ikke anledning til at fremhæve andre konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generelt bred opbakning til rådskonklusionerne blandt medlemsstaterne. Det er dermed også forventningen, at medlemsstaterne vil kunne tilslutte sig rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side er man positivt stillet over for udkastet til rådskonklusioner, som Danmark derfor kan tilslutte sig.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.